

Clarence Bekker protagonitza el primer concert postconfinament

La sala Jamboree de Barcelona engega la maquinària de la música en viu amb públic

Clarence Bekker en la seva actuació a la sala Jamboree | Xavier Mercadé

A poc a poc i amb molta timidesa, la música en viu va tornant a les sales. No es poden llençar coets i l'estat d'alarma encara és actiu, però aquestes petites propostes són ja pioneres i per tant històriques. Primer van ser els concerts en *streaming* des de les cases i balcons i, a mesura que avancen les diverses fases del confinament, van apareixent noves propostes. Una d'elles va ser el concert en viu retransmès en viu des de la sala Estraperlo de Badalona amb les actuacions de **Crim**, **La Inquisición** i **Deadyard**. Alhora, festivals com el Cruïlla en format XXS, Ítaca o l'In-Somni ja han apostat per adequar els aforaments.

Clarence Bekker en la seva actuació a la sala Jamboree Foto: Xavier Mercadé

La primera sala en obrir les portes per la música en viu ha estat la sala Jamboree, seguint escrupulosament les normes de seguretat, aforament i higiene. A la barra només hi havia gel hidroalcohòlic, i no precisament per beure. Ahir va ser el primer concert, amb l'actuació del cantant de soul, establert a Barcelona, **Clarence Bekker**. Un habitual en la programació de la sala que es va veure acompanyat per una engreixada banda local amb músics com Arecio Smith (**Ass Trio**) o El Rubio (guitarrista de **Calamento** o **Tori Sparks**), tots emmascarats. El concert es va haver de limitar a una hora ja que calia desinfectar i netejar la sala abans de la segona sessió. Un concert com aquest va atraure també molta premsa i els mitjans ens vam haver de tornar, sense pressa però sense pausa, per accedir als baixos de la plaça Reial.

Clarence Bekker en l'actuació a la sala Jamboree Foto: Xavier Mercadé

La sensació d'escoltar els aplaudiments després de cada cançó, sentir-se acompanyat, compartir emocions encara que fos en petit comitè i ben separats, i deixar que la música fluís va ser el gran retrobament d'ahir dijous. El primer concert a la ciutat des del passar 12 de març. El músic holandès veí del barri d'El Born barcelonès (els seus veïns l'han pogut gaudir durant el confinament cantant des del seu balcó) va deixar anar un repertori farcit de versions com "Hallelujah" de **Leonard Cohen**, dedicada als morts de la pandèmia, "Try a little tenderness" d'**Otis Redding**, "Could you be loved" de **Bob Marley**, amb el públic dempeus, o temes propis com "Mr Policeman" on va criticar l'actuació policial a Mineapolis; un punt d'actualitat en un petit concert que va escriure la història en la desescalada.